

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefona 279. — Konto czekowe Poczt. Kasj. Oszczędz. Nr. 141.123

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracyi

Komunikaty przesłane Redakcyi nie będą uwzględnione.

Redakcyja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Kru

30 L.

Przenumerata: w Krakowie i prowincyi mies. 700—, kwart. 2100—M

w Krakowie z odnozeniem do domu 800—, 2400—

Na prowincyi: z przesyłką poczt. 850—, 2550—

Za granicą: z przesyłką pocztową 1000—, 3000—

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 20—Mk., wiersz millimetr.

1-szpalt. Mk 25. Nadeślano Mk 65—. Wiersz millimetry 1 szp.

w tekście Mk 85—, Wiersz millimetr. 1 szp. na 1. stronie 100 Mk

Gratulacja 800 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Tajemnica przesilenia gabinetowego dotąd niewyjaśniona.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. (M.) Mimo, że zapowiedziano na dziś obrady nawet konwentu seniorów, dotąd tajemnicy, co właściwie było powodem dymisji gabinetu, nie wyjaśniono. Ani oświadczenia p. marszałka wobec konwentu seniorów ani przemówienia posłów nie przyczyniły się do ujawnienia przyczyn dymisji. P. Marszałek przyznał się nawet otwarcie, że nie są mu znane istotne przyczyny dymisji Rządu, mimo konferencji z Naczelnikiem Państwa i prezydentem ministrów.

Plotki o żądaniach Naczelnika Państwa.

Opinia publiczna, a co więcej sami „suwereni” dalej zadowolili się muszą różnemi pogłoskami, z których najczęściej powtarza się ta, iż Naczelnik Państwa, rzekomo żądał dalszych 40 miliardów marek na cele wojenne. Rozumie się, że pogłoski te są pustemi plotkami, a najmniej z nich ma coś z prawdą wspólnego owa historia o 40 miliardach.

Tak więc obrady konwentu seniorów zapowiadały się bardzo ciekawie.

Premier nie chce udzielić wyjaśnień.

Przed rozpoczęciem obrad marszałek zwrócił się do premiera Ponikowskiego z prośbą o uczestniczenie w posiedzeniu konwentu celem udzielenia konwentowi wyjaśnień, lecz p. Ponikowski propozycję kategorycznie odrzucił, motywując odmowę tem, że „in statu demissionis” uważa za niewłaściwy udział w obradach konwentu.

Zjazd posłów.

Na wiadomość o dymisji gabinetu i o zwołaniu konwentu seniorów przybyli do Warszawy tylko liderzy klubów i to nie wszystkich. Przybyło nadto kilku wybitnych posłów.

Obrady konwentu seniorów.

Posiedzenie konwentu rozpoczęło się o godzinie 12 w południe. Poszczególne kluby reprezentowane były następująco: Imieniem P. S. L. Rataj, Kowalczyk, Erdman. Imieniem P. P. S. Barlicki, Moraczewski, imieniem Z. L. N. Głabiński, Lutostawski, Seyda, Czwertyński, imieniem K. P. K. Baworowski, Federowicz, imieniem N. P. R. Chądzyński, imieniem Ch. D. Czerniewski, Kaczyński, imieniem Wyzwolenia Woźnicki, Bagiński, imieniem Z. N. L. Wojdaliński, z grupy Dubanowicza ks. Sobolewski, z lewicy P. S. L. Stapiński, Putek, z Klubu posłów żydowskich Grünbaum.

Na wstępie marszałek zwrócił się do zebranych z doradą, aby sprawy nie rozpatrywać retrespektywnie, lecz dążyć do rozwiązania przesilenia. Następnie marszałek sejmowi zdał sprawę ze swej rozmowy z Naczelnikiem Państwa. W dyskusji zabierali głos posłowie: Głabiński, Woźnicki, Szuligowski, Chądzyński, Federowicz, Wojdaliński, Czer-

niewski, ks. Lutostawski, którzy zgodnie domagali się wyjaśnień co do przyczyn zataragu, jaki powstał między Naczelnikiem Państwa a gabinetem, a który w konsekwencji doprowadził do przesilenia. Na innym stanowisku stanęli przedstawiciele P. P. S. i P. S. L. Poseł Daszyński przemawiał za pominięciem sprawy wyjaśnień a przystąpieniem do stworzenia nowego rządu. Poseł Rataj popierał stanowisko p. Daszyńskiego. Jednakowoż pod koniec posiedzenia konwentu posłowie Daszyński i Rataj podzielili pogląd przedstawicieli innych klubów.

Kto ma udzielić wyjaśnień?

Różnica zdań ujawniła się tylko co do tego, kogo należy wezwać do udzielenia wyjaśnień. Prawica i lewica chłopska (Wyzwolenie i Thugut) domagały się, aby wyjaśnień udzielił tylko Naczelnik Państwa, ponieważ Rząd w stanie dymisji nie jest przed sejmem odpowiedzialny. Drugi wniosek tychsamiych ugrupowań domagał się, aby zająć wyjaśnień, zarówno od Naczelnika Państwa jak i od premiera Ponikowskiego. Natomiast Piastowcy i socjaliści wypowiedzieli się przeciw wnioskowi, domagania się wyjaśnień od Naczelnika Państwa.

Uchwała konwentu.

Większością głosów przyjęto wniosek kompromisowy, opiewający, że marszałek uda się w pierw do premiera z ponowną propozycją udzielenia wyjaśnień konwentowi, a w razie odmowy premiera zwróci się marszałek do Naczelnika Państwa z prośbą o udzielenie wyjaśnień w sprawie dymisji gabinetu w formie, jaką Naczelnik Państwa uzna za wskazaną, oraz z prośbą o równoczesne wyrażenie poglądu na sytuację polityczną, która stała się powodem przesilenia.

Posiedzenie zamknięto o godz. 12.55. Dalszy ciąg obrad wyznaczono na jutro.

Posiedzenie Sejmu.

Na dzień jutrzejszy zwołano posiedzenie sejmu. Posiedzenie to zajmie się jednak wyłącznie sprawą dodatkowej umowy polsko-niemieckiej w sprawie G. Śląska, poczem odroczy się aż do załatwienia sprawy przesilenia gabinetowego.

Naczelnik Państwa zgodził się udzielić wyjaśnień.

M. Warszawa. W ostatniej chwili dowiadując się, że w myśl uchwały konwentu seniorów, dziś popołudniu p. marszałek sejmowi zwrócił się do Naczelnika Państwa z prośbą o udzielenie konwentowi wyjaśnień co do przesilenia rządowego. Naczelnik Państwa zgodził się na tą propozycję i oświadczył, że jutro będzie obecny na posiedzeniu konwentu o godzinie 11 rano.

Szczegóły wczorajszych narad w Belwederze.

Warszawa. (M. Tel. wł.) Dla uzupełnienia obrazu wypadków, jakie zaszły w dniu wczorajszym, podaje „Kuryer Warszawski” jeszcze kilka szczegółów. Kiedy członkowie gabinetu udali się do Belwederu pan Naczelnik państwa przybył już z gotową decyzją, przyjmując zgłoszoną w dniu 2 czerwca dymisję i podając ją do wiadomości Rady ministrów i w serdecznych słowach podziękował wszystkim członkom za działalność i lojalną z nim współpracę gabinetu. Po zakończeniu krótkiego posiedzenia Rady ministrów Naczelnik Państwa odbył dłuższą konferencję z premierem Ponikowskim.

Warszawa. (M) Jak donosi „Kuryer Poranny” Naczelnik Państwa w swem przemówieniu wygłoszonym do ustępującego rządu zwrócił się do premiera Ponikowskiego o stwierdzenie, że powodem złożenia tek, nie był ton mowy Naczelnika Państwa, wygłoszonej na poprzednim posiedzeniu Rady ministrów. Po udzieleniu przez premiera odpowiedniego zapewnienia Naczelnik Państwa miał zaznaczyć, że nie może być również mowy o jakiegokolwiek urazie natury personalnej. Według zapewnień Naczelnika Państwa wyrządzono już przykreść, żądając dymisji w tak mało odpowiedniej chwili, ale uczyniono mu równocześnie przyjemność, dokumentując w ten sposób, że gabinet dla rządzenia państwa nie może się obyć bez zaufania Naczelnika Państwa. Gabinet obecnie wykazał najwyższą ze wszystkich lojalność w stosunku do Naczelnika Państwa.

O czem mówił marszałek z Naczelnikiem Państwa?

Warszawa. (M. Tel. wł.) Marszałek Sejmowi odbył wczoraj dłuższą konferencję z Naczelnikiem Państwa, w której zwracając uwagę na pewne niebezpieczeństwo, związane z przesileniem rządowym w chwili obecnej, wyraził opinię, iż należałoby dążyć do utrzymania obecnego rządu. W dalszym ciągu rozmowy Naczelnik Państwa wskazał na to, iż rząd obecny nie cieszy się pełnem zaufaniem sejmowi i pod tym względem sytuacja na terenie sejmowym powinna być wyjaśniona. Następnie marszałek odbył konferencję z premierem Ponikowskim.

Do gimnazjum humanistycznego w Chełmie

poszukiwani są nauczyciele języka polskiego, niemieckiego, angielskiego, geografii, przyrody, fizyki, jidaiiki, śpiewu i gimnastyki. Oferty wraz z odpisami świadectw i zaświadczeń z odbytej praktyki skierować do 4-tego czerwca: O. Bundowna, Lwów, ul. Omołuskich 12 — od 5-15-tego czerwca: Gimnazjum humanistyczne, Chełm, skrytka poczt. 82, 811

„Piaśt” się radykalizuje.

Kraków, 8 czerwca.

(Tł.) Onegdaj odbył się we Lwowie wojewódzki zjazd stronnictwa P. S. L. pod kierownictwem wszystkich głów partii aż do samej najwyższej p. Witososa. Podczas zjazdu wcale pokazy — lecz nie znów taki olbrzymi! — tłum Piastowców odbył po głównych ulicach miasta pochód demonstracyjny, nosząc tablice z bardzo, a to już bardzo charakterystycznymi napisami. Były więc różnego rodzaju „precze”, dosyć utarte, były protesty dosyć krzykliwe, były żądania ogólnodemokratyczne. A między temi żądaniami było jedno, które w tem towarzystwie musiało mocno uderzyć. Otóż żądają Piastowcy nie mniej, ani więcej, jak tylko: „Odebrać obszarnikom ziemię bez odszkodowania”. Tak jest. Dosłownie tak: bez odszkodowania.

Kiedy się robiło ustawę o reformie rolnej, domagali się tego „drobiazgu” Dąbał, Okoń i — dosyć nieśmiało — Stapińczycy. Piastowcy zaś z całą siłą przekonania i świętego oburzenia bronili uświęconej zasady prywatnej własności. Co więcej, kiedy się robiło konstytucję, p. Kiernik układał ową formułę, która konstytucyjnie utrwala w państwie polskim nienaruszalność prywatnej własności, dopuszczając możność wyłączenia przy pewnych tylko dla bardzo wyjątkowych, a jedynie wyszczególnionych wypadków. A p. Kiernik często chełpił się tym swoim teoretycznym i państwowotwórczym sukcesem. A teraz Piast posunął się silnie na lewo, tak, że już stoi w jednej linii co najmniej ze Stapińskim.

Czyby p. Stapiński był rzeczywiście tak silnym?

Przyznać należy, że przechodnie, którzy czytali ten złowrogi napis, nie okazywali wcale żadnego lęku. Miało się wrażenie, że ludzie nie wierzyli zbytnio w rewolucyjność P. S. L. Bo też czy mogli w ten radykalizm wierzyć? Ci, którzy owe straszliwe sztandary nosili wyglądali wcale dobrze odżywni i zupełnie nie robili wrażenia wynędzniających „bezrolnych” lub nawet „małorolnych”. (Wszystko to wyglądało na dostatnich gospodarzy, którzy to sporą ilość mórg rolnych, a przytem kabzę niezgorzsa zapełnioną posiadają. Wprawdzie wołają donośnym głosem:

„Precz z paskarzami miejskimi!” — bo i taki nie pozbawiony zdrowego humoru napis widniał na jednej z tablic, — ale zdawało się, że umyślnie zapomnieli o paskarzach wiejskich. To znaczy: zapomnieli o tem pisać, ale chyba nie zapomnieli o cenach pszenicy, i kartofli, żyta i mleka, jarzyn i jaj. Te ceny, które się utrzymuje w stałej relacji z dolarem amerykańskim, leżą owym radykalnym chłopom dobrze w pamięci.

Nasuwa się tedy pytanie: Czy to jest warstwa społeczna, zdolna i skora do rewolucji, do przewrotu społecznego, do hasań komunistycznych? Boć to chyba jest jasnym, że prowodyrzy piastowscy mają dosyć inteligencji, ażeby rozumieć, że wyłączenie bez odszkodowania nie jest niczem innym, jak właśnie podstawową zasadą komunizmu. Odkąd że się rekrutują rewolucyoniści komunistyczni ze sfer posiadających, dużo posiadających?

Niewątpliwie, — w krajach agrarnych nastąpiło w czasie wojny takie radykalne przewarstwienie społeczne, że jedyną klasą ekonomicznie silnie ufundowaną jest włościanstwo. U nas nie jest z pewnością inaczej, jak na całym świecie. Dlatego też u nas tak samo zresztą, jak gdzieindziej w krajach rolniczych, chłop wyciąga rękę po władzę i usuwa na bok burżuazyję miejską wraz z jej inteligencją. Jeżeli p. Rataj robi ordynację wyborczą ze świadomym celem zdławienia żywiołu miejskiego, to jest to tylko konsekwencją faktycznej sytuacji tego gospodarczego stanu, którego on jest przedstawicielem. Cała nieugięta bezkompromisowość P. S. L. wykazuje psychologię i ekonomię gospodarczo

najsilniejszego, który już ma wprost zachcianki „samodzierzce”. Witosowi i Ratajowi, zdaje się, już by nie wystarczył udział we władzy rządowej, panowie ci chcą ją dźwżyć samowładnie. A czują się do tego o tyle silni, że za nimi stoi jedyne realne bogactwo, jakie w naszych czasach, jeszcze istnieje — ziemia, bogactwo poparte i wzmożone zresztą także przez mniej realne, ale za to ruchliwsze przez wizerunek ilości gotówki, najprawdopodobniej w różnych, a zatem także w tak zwanych „szlachetnych” walutach.

Nie — taki stan sięga do władzy na drodze „legalnej”, a nie rewolucyjnej. Ludzie nie wierzą w rewolucyjność Witososa i Rataja. Wierzą, co prawda, w ich sztuczki ustawodawcze, w gwałty projektów ordynacji wyborczej, ale nie w radykalizm, który w prostej drodze prowadzi do krwawej rewolucji.

A gdyby jednak? A gdyby to i granie z

ogniem, choćby tylko w celach wyborczych rozpoczęte, miało przecieź wznieść płomień, — cóż wtedy? Wtedy będzie naturalnie źle w państwie polskim. Jeżeli rzeczywiście tak jest, że taki nasycony, może nawet przesycony, stan, jak stronnictwo P. S. L. może przez noc stać się rewolucyjnym, jeśli się p. Witosowi nastąpi na nagniotek, a jeżeli, na przykład, z drugiej strony decyzja będzie, jak nią jest faktycznie każdej chwili gotowa do politycznej rewolucji, gdy się pierwazemu lepsze Lutosławskiemu nastąpi na nagniotek, to rzecz zupełnie jasna, że to będzie państwo na kruchych stać podstawach. W takim wypadku należy istotnie z bardzo wielką troską spoglądać w przyszłość, nawet w najbliższą, kiedy jeszcze wróg zewnętrzny nie ma dosyć siły do uderzenia.

Centrum P. S. L. jako żywioł rewolucyjny — toby mogło być tematem do wcale zabawnej komedii, gdyby samo wypaczanie i wykoszlawianie opinii publicznej i kompletne zdezorientowanie instynktu politycznego szerokich mas ludowych, tak mało do krytycyzmu dojrzałych, nie kryło w sobie tyle zarodków krwawego tragizmu.

Trudne położenie na G. Śląsku.

Katowice. (A. W.) Ze źródeł miarodajnych informują, iż położenie na Górnym Śląsku jest bardzo trudne. Ze strony niemieckiej gwałty nie tylko że nie ustały, lecz wzmożyły się. Stan oblężenia wywiera usmierzający wpływ jedynie w miastach. Po wsjach jest ludność polska natomiast oddana w zupełności na pastwę band orgszowców. Agitacja separatystów utrudnia w wysokim stopniu jakiegokolwiek porozumienie. Energetyczniejsza interwencja ze strony komisji międzysojuszniczej jest niezbędna.

Stan oblężenia

Katowice. PAT. Komisja międzysojusznicza rozszerzyła w dniu wczorajszym stan oblężenia na gminy Świętosłowice, Huta Bismarcka, Huta Godulj w powiecie bytomskim. Jednocześnie władze

koalicyjne wydały zakaz sprzedaży alkoholu w mieście Bytomiu, w którym dotychczas stan oblężenia nie obowiązywał.

Rokowania o objęcie G. Śląska.

Paryż. (A. W.) Rada ambasadorów oświadczyła posłowi Zamojskiemu, że na dzisiejszą wieczór zwołane będzie posiedzenie, na którym zapadnie decyzja w sprawie obsadzenia przez władze polskie obszarów na G. Śląsku przyznanych Polsce.

Paryż. (A. W.) Pojncare, który powrócił z Verdun i z Metz przyjął na posłuchaniu posła hr. Zamoskiego, który przedstawił premierowi francuskiemu obecne położenie na G. Śląsku. Zamojski nalegał na szybkie oddanie władzom polskim przyznanych Polsce obszarów G. Śląska.

Z Rady ministrów.

Warszawa. PAT. Na posiedzeniu dnia 7-go czerwca Rada ministrów przyjęła projekt ustawy w sprawie sądów doraźnych w byłym zaborze pruskim. Uchwaliła nowelę do rozporządzenia o statystyce stanu zatrudnienia w przemyśle, rozporządzenie w sprawie przyznania funkcyonaryuszom państwowym wschodnich powiatów najbardziej zniszczonych w b. Galicyi nadzwyczajnych dodatków różnorodnych, rozporządzenie w sprawie dodatków dla urzędników zatrudnionych w fundacjach posiadających charakter uzdrowisk, rozporządzenie o dodatkach funkcyjnych dla urzędników państwowych zarządów leczniczych.

Gabinet austriacki wobec znizki korony.

Wiedeń. (A. W.) Szalona zwyżka kursu obcych walut skłoniła kanclerza austriackiego dr Seipla na podstawie uchwały powziętej na wczorajszej nadzwyczajnej Radzie gabinetowej do zwołania konferencji dyrektorów wiedeńskich banków na posiedzenie, na którym omawiano niezwykłą sytuację z powodu spadku korony austriackiej i powstała stąd panikę na targu dewizowym. Obradowano nad tem jakie środki zaradcze należy zastosować w celu podniesienia kursu korony austriackiej. Zgromadzenie narodowe zajmowało się również tą sprawą. Kanclerz Seipel zapewnił, że wszystkie pogłoski o zamierzonym ostemplowaniu banknotów koronowych są bezpodstawne.

Jeszcze o przyczynach wojny.

Hannover. PAT. Konferencja międzynarodowej komisji dla wyśledzenia przyczyn wojny została otwarta w Sztokholmie pod przewodnictwem prof. Reuterskiego dnia. Reprezentowane są: Holandia, Norwegia, Szwajcarya i Szwecya.

Walki w Irlandyi trwają.

Hannover. PAT. Radjo. Do Belfastu przybyło 20 angielskich batalionów z artylerją.

Leatfield. PAT. Collins i Devalera mieli porozumieć się uż co do sposobu przeprowadzenia wyborów do konstytuandy wolnego państwa irlandzkiego. Partya realnej pracy ma zapewnioną większość. Liczą się ogółem z porażką radykałów. Obaj leaderzy są na drodze stworzenia pewnych wspólnych danych, w granicach których kształtować się będzie idea narodowa irlandzka. Konflikt ostatni można uważać za zażegnany. Opozycja angielska przeciw traktatowi wzmożyła się znówu. Domagają się silnej ręki i decydującego wpłynięcia na rząd irlandzki, by zaprowadził ład i normalne stosunki.

Wykroczenia faszystów we Włoszech.

Wenecya. (A. W.) Ubiegłej nocy 300 faszystów obsadziło szturmem szpital marynarki. Faszystoi zabrali stąd trupa robotnika portowego, który został zastrzelony przez policję. Trupa wystawili faszystoi w lokalu swojego związku. Dzienniki obawiają się, że pociągnie to za sobą przykre następstwa.

Narady prawników nad wykonaniem traktatu wersalskiego.

Paryż. PAT. W ministeryum spraw zagranicznych odbywają się obecnie posiedzenia Komitetu prawników francuskich, angielskich, włoskich i japońskich, mające na celu uregulowanie wielu kwestyi natury prawniczej, związanych z wykonaniem traktatu wersalskiego, które to sprawy pozostają obecnie w rozstrzygnięciu Rady ambasadorów.

Jeszcze o walce z drożyzną.

II. *)

Kraków, 8 czerwca.

(ben) Argumentacja Dr. Grossa streszcza się więc w następujących tezach: 1) niema u nas „rzeczywistej” inflacji, 2) ilość pieniędzy w obiegu jest w Polsce zbyt mała i 3) dalsze emisje ma cele produkcyjne są pożądane.

Przypatrzmy się bliżej tym tezom. Zdaniem Dr. Grossa tylko wtedy można mówić o rzeczywistej inflacji, gdy wzrasta nadmiernie obieg pieniędzy złotych, jak to miało miejsce w czasie wojny w państwach neutralnych. Jeżeli natomiast bank emisyjny wydaje całe masy pieniądza papierowego, nie mającego „żadnego efektywnego pokrycia” (tu zresztą Dr. Gross trochę przeholował, bo PKKP. posiada przecież dość znaczną rezerwę metalową nie mówiąc już o portfelu wekslowym), to jest to inny jakoby objaw ekonomiczny, który Dr. Gross nazywa „nowoczesną inflacją powojenną”. Czy rozróżnienie tak zasadnicze jest słuszne? Niewątpliwie jest rzeczą bardzo smutną, że pieniądz nasz nie ma dostatecznego pokrycia złotem i brak ten pociąga za sobą bardzo poważne ujemne następstwa w życiu gospodarczym, tem nie mniej jednak wpływ inflacji na ceny towarów jest zasadniczo taki sam zarówno w wypadku inflacji „rzeczywistej” jak i „nowoczesnej inflacji powojennej”, praktycznie zaś różnią się one tylko co do stopnia spowodowanej przez się drożyzny. Wszak europejskie kraje neutralne jak i Ameryka przeżyły również okres niezwykle silnej, jak na ich stosunki, bo dochodzącej do 350 proc., drożyzny nacem ich pieniądza jakkolwiek w pełni pokryty złotem, uległ również odpowiedniej znacznej deprecjacji. Jeżeli zaś u nas ceny towarów wzrosły tysiąckrotnie, a w Austrii i w Rosji jeszcze silniej, to przyczyną tego nie jest sam fakt waluty papierowej w tych krajach, lecz nadmierna ilość puszczonej w obieg pieniędzy papierowych. Obieg pieniędzy, pokrytych złotem, nie może nigdy wzrosnąć tak silnie jak obieg pieniędzy papierowych, nie zmieniają to jednak zasadniczego faktu, że zbyt silny wzrost zarówno jednych jak i drugich wywołać musi odpowiedni wzrost drożyzny a zatem skutki inflacji są na tym punkcie identyczne. Niema więc powodu w tym związku czynić jakieś rozróżnienia i twierdzić, że niema u nas rzeczywistej inflacji.

Przejdźmy do drugiej tezy, że ilość pieniędzy w obiegu jest w Polsce zbyt mała. Przedewszystkiem zwrócić należy uwagę na to, że wszelkie porównania z obiegiem pieniężnym zagranicą lub przed wojną na podstawie przeliczenia naszego obiegu według jego wartości kursowej, chroniący wskutek tego, że wartość wewnętrzna naszej marki jest ciągle jeszcze wyższa od jej wartości kursowej oraz że stosunki gospodarcze, ilość i wielkość dokonywanych obrotów handlowych, procent tezaurowanej gotówki itd. są zupełnie odmiennie. Zresztą obliczając wartość naszej emisji

*) Skutkiem pomyłki drukarskiej złożono wczoraj błędnie w I. części artykułu „układy długoterminowe” zamiast „wkłady długoterminowe”.

w frankach szwajcarskich przekonamy się, że wynosiła ona z końcem września ub. r. tylko 106 milionów fr. szw., zaś z końcem kwietnia br. już 304 milionów fr. szw., wzrosła zatem bardzo znacznie i stanowi może ¼ lub jedną piątą obiegu przedwojennego a nie jak twierdzi Dr. Gross na podstawie porównania z Francją — jedną setną. Wzrost tej wartości wynikał stąd, że z jednej strony wysokość emisji podniosła się ze 150 na 260 miliardów marek, równocześnie zaś kurs marki w Zurychu podniósł się z 7 na 14 centimów.

Pozornie zatem wzrost emisji nie wpłynął na wartość marki, skoro wartość ta nie tylko nie spadła, lecz nawet podniosła się. W rzeczywistości jednak spraw na się inaczej. Wartość kursowa marki nie spadła, bo podtrzymuje ją ministerstwo skarbu operacjami na gieldach zagranicznych i dostarczaniem dewiz przemysłowi rodzimemu. Spadła natomiast i to znacznie wartość

wewnętrzna marki, co uwidacznia się w silnym wzroście drożyzny w roku bieżącym. Drożyznę tę tłumaczy Dr. Gross tylko wywozem zboża, jaj etc. zagranicę. Niewątpliwie wywóz środków żywności przyczynia się do ich drożyzny w kraju, ale nie jest on najważniejszą przyczyną drożyzny, bo może tylko spowodować drożyznę wywozowycli artykułów a nie wszystkich, jak tego jesteśmy świadkami. Nie można też zapominać o tem, że wzamian za ten wywóz otrzymujemy inne towary z zagranicy albo też waluty zagraniczne, co w pewnym stopniu przeciwdziała deprecjacji waluty.

Ogólny wzrost drożyzny w ostatnich miesiącach nie może mieć innej przyczyny, jak tylko puszczenie w obieg nowych miliardów marek. Gdybyśmy chcieli nadrobić brak środków obiegowych, na który żali się Dr. Gross i powiększyli w tym celu kilkakrotnie emisję, to byłaby to jście Münchhausenowska próba wyciągnięcia samego siebie za włosy z błota. Jedyne efektem takiego kroku byłby tylko katastrofalny wzrost drożyzny.

ECHA POLITYCZNE.

Stosunek Niemiec do Polski.

Wywiad z nowym posłem niemieckim w Warszawie. — Sprawa traktatu rosyjsko-niemieckiego. — Rokowania polsko-niemieckie. — Niemcy chcą wyeliminować politykę ze stosunków do Polski.

(w) Jak wiadomo odbyło się w ubiegłą środę w Belwederze uroczyste wręczenie listów uwierzytelniających nowego posła niemieckiego w Polsce p. Ulricha Rauschera. W kołach dobrze poinformowanych przypisują tej nominacji poważne znaczenie dla nowego ukształtowania się stosunków między Polską a Niemcami i wysunięcia p. Rauschera na stanowisko posła w Warszawie komentują jako chęć Niemiec do uregulowania stosunków sąsiedzkich z Polską. Z tego względu zasługuje na uwagę wywiad, jaki udało się uzyskać współpracownikowi „Nasz. Kurj.” u nowego posła natychmiast po objęciu przezeń urzędowania. Oto wyjaśnienia p. Rauschera:

— Nie należy oczekiwać, zaczął poseł Reuscher, od wywiadu przy obecnem normowaniu się stosunków żadnych sensacyjnych rewelacji. Znajdujemy się w takim okresie politycznym, kiedy likwidujemy przeszłość i regulujemy przyszłość.

— Jakie rezultaty osiągnęły Niemcy z konferencji w Genui?

— Trudno było oczekiwać zbyt wielkich dodatnich rezultatów z takiej konferencji, jaka odbyła się w Genui. Jednak z przyjemnością mogę stwierdzić, że udało się nam wejść w kontakt z poważnymi przedstawi-

cielami rządów europejskich, którzy tam bawili. Mieliśmy sposobność omówić z nimi różne kwestye, które żywo obchodzą nasz kraj. To są pozytywne rezultaty. Więcej naturalnie oczekujemy od konferencji w Hadze, gdzie zbiorą się rzeczoznawcy, jedynie miarodajni ludzie przy rozstrzyganiu spraw, obecnych warunkach międzynarodowych.

— Czy Niemcy oczekują pozytywnych rezultatów z pracy tak zw. Komitetu Morgana w związku z ubiegłą ratą z dnia 31 maja?

— Widzi pan, że alarmy związane z dniem 31 maja nie sprawdziły się, a dzień ten minął zupełnie łagodnie. Co się tyczy pracy Komitetu Morgana, to jestem zdania, że uda się dopiąć pożyczki. Nie widzę przeszkód do zaakceptowania warunków Morgana, które nie będą ciężkie dla Niemiec. Nie wiadomo jednak jaka będzie pod tym względem opinia Francji. Podkreślić jednak należy z całą stanowczością, że uregulowanie tej sprawy leży w żywotnym interesie jak Niemiec, tak i Francji.

— Korzystając ze sposobności chciałem poprosić o wyjaśnienie w sprawie traktatu niemiecko-rosyjskiego, zawartego w Rapallo. Czy poza ogłoszonym tekstem traktatu istnieją jeszcze tajne klauzule natury wojskowej lub gospodarczej.

FREDERIC BOUTET.

Tragedya motorowego.

8

Ciąg dalszy.

MŁODY SUBJEKT (do modystki):

Wobec takiego niebezpieczeństwa palę za sobą mosty! O Klementyno, Adolf nie imię! Kocham Cię, pójdź, przytulę Cię do kochającego serca! Jeżeli już mamy zginać, to korzystajmy z chwil, które nam pozostają do życia, a potem njech nas splecionych uściskiem miłosnym śmierć nawiedzi. Z Tobą śmierć słodka będzie dla mnie.

MODYSTKA:

Mój panie, co pan mówi? Mój Boże, jak potworzy się szybko gna tramwaj, mam ją się boję. Ratuj Adolfe.

(Rzuca się w jego objęcia).

GOSPODYNI (do dziecka):

Tintin, wóz się wywróci. (Szmer w koszyku). No macie, moje jaja się tłuką, świat się wali!

DZIECKO (zmęczone):

Tintin chce spać.

ZAKONNICZE, (którym zęby dzwonią z przerażenia):

Boże njebieski, raj jest dobry i piękny, ale jak najpóźniej o ile to możliwe. Pozatem nje spowiadaliśmy się jeszcze. Święta panjenko, droga jest okropna.

(Przesuwają w rozpaczy pacjorki różańca).

ULICZNIK:

Świąski rząd! Oto co za rezultat takiej gospodarki.

WIECZNY PASAŻER:

Jak mi to wszystko obojętne! Nje myślę o niczem, nie mam celu jazdy. Oczy moje spoglądają tak bez wyrazu, że njeją popłoch. Podle ze mnie ścierwo, wieczny włóczęga!

STARY JEGOMOŚĆ:

Ale tego już nadto, ja chcę, by wstrzymano wóz. Konduktorze, wnioś skargę! Doprawdy... to niesłychane... w Ameryce.

TEGA JEJMOŚĆ:

I cóż z tego, że jestem tegą i dobrze sytuowaną damą? Mam umrzeć i wszystko opuścić? Ten motorowy, to istotnie potworny złoczyńca. Ze sobą życie odbiera i wszystkich innych gubi, to nie dziwnego, ale mnie, mnie, która posiadam 60,000 franków renty. Nie wie zapewne o tem, albo musi być antychrystem.. Boże, coraz szybciej. Wojsko.. wojsko.. wojsko: Ratunku, na pomoc!

NIEŚMIAŁY MĘŻCZYŻNA:

Gruba jejmość koło mnie pocj się tak strasznie, że mnie prawie jej pot oblewa. Żołnierz zaczyna się niepokoić i gnjeje mnie jeszcze morniej. Jestem może jedynym, który nie uczuwa trwogi. Zbyt jestem njeśmiały, by się lękać.

ŻOŁNIERZ:

Gdybym był przelożonym tego draba, wpakowałbym mu cztery dni ciemnicy. Zależę się, żeśmy już minęli kasarnię. A przytem tegą dama wytrzeszcza tak na mnie oczy. Zapewne będę jej musiał spieszyć z pomocą.

NIEUSTRASZONY PODRÓŻNY:

Boję się! strach mnie ogarnia.

(Rzuca się z platformy i ginie).

PODRÓŻNI NA PLATFORMIE:

Mamy dosyć tej jazdy. W mjarę tej diabła gonytwy, staje się coraz bardziej zimnej. Sople lodu zwiśają nam z ust, kolana zakamują się pod nami. nos skostniał z zimna i odpadnie, jak dojrzały owoc. Tego za wiele. Pewna zagłada. Tego nadto: W obliczu śmierci zacierają się różnice społecznego stanowiska.

Jeżeli jednak mamy umrzeć, to njech to przynajmniej nastąpi na dole w wozie, gdzie jest ciepło, sucho i jasno. Chodźcie, zejdźmy, na dół.

(Tłoczą się ku wejściu).

KONDUKTOR:

(Porywa żelazną sztabę, którą zwykle trzyma szyny).

Tu oto stoję na progu schodów z tą sztabą w ręku. Nikt niech się nje waży schodzić. Jestem świadom mego obowiązku i spełniam go. Na Boga, pierwszego, który się odważy zejść, zabiję i drugiego... i.

PODRÓŻNI NA PLATFORMIE:

Brutalna njeugięty, zejdźmy, mimo wszystko.

KONDUKTOR:

(dzięki uderzając na oślep sztabą):

Czy życie wam się sprzykrzyło?

PODRÓŻNI NA PLATFORMIE:

Nje odważy się mordować. Zejdźmy bracia. Schodzą. Pierwszego, który zjawia się na platformie uderza konduktor sztabą w głowę. Ten spada w śmiertelnej agonii ze schodów. Drugi coła się w przerażeniu i zaczyna błagać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— Znajduję się w tem szczęśliwym położeniu, że znam ten traktat oddawna. Jeszcze w przeciągu zimy ubiegłej przyjmowałem żywy udział w pertraktacjach niemiecko-rosyjskich. Traktat podpisany w Rapallo zredagowany został jeszcze w Berlinie, a nad brzegiem liguryjskim został podpisany z materii zalewającej zmianami charakteru wyjątkowo redakcyjnego. Poza ogłoszoną tekstem niema żadnych tajnych klauzul ani dodatkowych konwencji militarnych ani gospodarczych; stwierdzam to z całą stanowczością wobec odmiennego zdania niektórych części prasy zagranicznej.

Zresztą traktat rapalijski miał na celu likwidację niemiecko-rosyjskiej przeszłości i z tego powodu nie mógł on zawierać planów agresywnych na przyszłość.

— Przechodząc do spraw przyszłych stosunków polsko-niemieckich, proszę pana ministra o wypowiedzenie swego zdania, czy konwencja genewska w sprawie Górnego Śląska jest uważana przez rząd niemiecki za definitywną i czy rząd niemiecki zechce ściśle i lojalnie się stosować do ratyfikowanego aktu?

— To nie ulega najmniejszej wątpliwości. W tej sprawie zaszło pewne nieporozumienie. Prasa niedokładnie komentowała wystąpienie p. Schiffera, który nie protestował przeciwko treści traktatu genewskiego lecz przeciwko sposobowi załatwiania tej sprawy przez Ligę Narodów. Układ zaś genewski raz podpisany przez nas będzie lojalnie wypełniony.

— W jakim stadium znajduje się sprawa przyszłych rokowań gospodarczych pomiędzy Polską a Niemcami?

— Rokowania co do zawarcia traktatu handlowego pomiędzy Polską a Niemcami prawdopodobnie rozpoczną się jeszcze w bieżącym miesiącu.

Jestem przekonany, że przedstawiciele rządu polskiego będą dążyli zarówno jak i my do znalezienia odpowiedniego terenu dla porozumienia.

Zresztą wystarczy spojrzeć na polski bilans handlowy, gdzie Niemcy zajmują naczelną stanowisko. Nam potrzebny jest rynek polski nie mniej niż Polakom nasz.

— Czy pan minister przewiduje możliwość kooperacji polsko-niemieckiej przy zdobywaniu rynków rosyjskich?

— Polska jest naturalnym krajem tranzytowym do Rosji i jest urodzonym pionierem dla nawiązania stosunków polsko-rosyjskich. Z drugiej strony trudno będzie znaleźć takie kraje, oprócz Polski i Niemiec, któreby posiadały taką ilość znawców i ekspertów dla Rosji.

— Jak pan poseł wyobraża sobie przyszłe stosunki polityczne pomiędzy Polską a Niemcami?

— Naszym najbliższym celem jest uregu-

lowanie naszych finansów, naszego życia gospodarczego i naszej polityki wewnętrznej.

Będziemy więc wspólnym wysiłkiem dążyć do wyeliminowania ze stosunków naszych państw wszelkiej polityki.

„Entpolitisierung der deutsch-polnischen Beziehungen — oto nasza dewiza, która doprowadzić musi do zupełnego porozumienia pomiędzy naszymi rządami i naszymi przemyślnymi.

ZE SPRAW ZYDOWSKICH.

Protest Watykanu przeciw mandatowi palestyńskiemu.

Londyn. (ZBK.). Wedle wiadomości, jakie tutaj nadeszły doręczył Watykan Lidze narodów formalny protest przeciwko pewnym artykułom

mandatu palestyńskiego. (Genewski korespondent „Matinal” donosi swemu piśmie o odrzuceniu noty Watykanu przez Ligę Narodów. Red.).

ZE SPRAW PALESTYNSKICH.

Mandat palestyński i projekt Ruttenberga w izbie gmin.

Londyn. (ZBK.). 25 członków Izby gmin z posłem Johnsonem Hjeksem na czele doręczyło przewodniczącemu Izby memoriał, domagający się wyznaczenia terminu dyskusji nad mandatem palestyńskim i projektem Ruttenberga.

Delegacja mizrachistyczna u Herberta Samuela.

Londyn. Dnia 25 maja przyjął Wysoki Komisarz Herbert Samuel delegację org. „Mizrach” z rabinem naczelnym drem Herzem i rab. Fjshmannem na czele. Wysoki Komisarz przyjął delegację bardzo życzliwie, oświadczając, że organizacja mizrachistyczna spełnia doniosłe znaczenie w Palestynie i galusie.

ZE SWIATA ZYDOWSKIEGO.

Rostrzelanie 11 pogromczyków w Zytomierzu.

Moskwa. (ZBK.). Prasa oficjalna podaje wiadomość z Zytomierza, iż rozstrzelano tam 11 pogromczyków, ostatnich członków bandy, która grasowała w Kijowie i na Podolu, i miała na sumieniu szereg pogromów.

Komuniści wykluczają antysemitów ze swej partii.

Ryga. (ZBK.). Donoszą tutaj z Homla, że tamtejsza partya komunistyczna wykluczyła ze swego grona wszystkich członków, podejrzanych o antysemityzm.

ZE SPRAW ZYDOWSKICH W KRAJU.

Zjazd kupiectwa żydowskiego we Lwowie.

Lwów, 5 czerwca. Z inicjatywy lwowskiego stowarzyszenia kupców odbył się wczoraj w lokalu stowarzyszenia Zjazd żyd. zrzeszeń kupieckich z całego kraju.

W Zjeździe uczestniczyło 50 delegatów z wszystkich większych miast wschodnio-galicyjskich.

Obrazy Zjazdu zajął prezes lwowskiego stowarzyszenia kupców r. Rappaport, który skreślił cel i znaczenie zjazdu. Przedstawiając położenie kupiectwa żydowskiego i konieczność solidarnego wystąpienia wskazał na cel Zjazdu — stworzenie organizacji jako na naczelną zadania chwili obecnej.

Po wyborze prezydium zjazdu referował sekretarz lw. stowarzyszenia dr Wasser sprawę organizacji, przedkładając projekt statutu organizacyjnego, wypracowany przez wydział lwowskiego stowarzyszenia.

Następnie referował Dr Emil Sommerstein o „kredycie kupieckim”, dr Mund o „aktualnych kwestiach podatkowych” dr Inder o „prasie zawodowej”.

Po ożywionej dyskusji wybrano egzekutywę organizacji, w skład której wchodzi:

Prezes Rappaport, I. htp. Ejsenstein, Schutzmann, Wejnreb, dr Thau, Münzer, Litwak, Gruft. Uchwalono nie wybierać na razie rady okręgowej, która ma być złożoną w formie delegacji przez poszczególne stowarzyszenia do dnia 8.

Krótkim przemówieniem p. Ejsenstein, zakończyły się całonocne obrady zjazdu.

Z wystawy Tow. Sztuk Pięknych.

Wystawa jubileuszowa „Sztuki”.

Zaprawdę imponująco przedstawia się 25. wystawa Tow. art. polskich „Sztuka”. Widać, że ci, którzy ją urządzili starali się na bardzo wysoki poziom ją postawić i to się im w znacznej mierze udało.

Starzy mistrze pokazali, że nie brak im jeszcze siły twórczej i że ich fantazja artystyczna jeszcze się nie wyczerpała.

Niektórzy tylko wystąpili z dawniejszymi utworami.

W wielkiej sali uderzają przede wszystkim wielkie kartony do witrażów Mehoffera, imponujące potęgą wyrazu i bogactwem dekoracyjnym. W widocznej nawet katedry muszą witraże według nich wykonane wywoływać niezwykle silne wrażenie. Inne jego obrazy wykazują przeważnie znaną i uznany styl mehofferowski. Tylko pełen wdzięku „Wjeczór majowy” stanowi niespodziankę, gdyż w kolorystyce odbiega od skalę barw Mehoffera. Szkic do portretu Naczelnika Państwa nie powinien być wystawionym, gdyż (zapewne, ponieważ jest tylko szkicem) posiada liczne braki i niedosięgnięcia.

Wojciech Weiss wystawił same nowe utwory. Oryginalnością pomysłu i wspaniałym, jaśniejącym kolorytem wybija się wśród nich duży obraz „Modystki”, przedstawiający okno wystawowe magazynu mód, pełne kapeluszy i przyborów modniarskich, co dało oczywiście artyście sposobność do rozwinięcia całej świetności swego kolorytu.

Na tem tle dwie piękne panienki: jedna brunetka, druga jasnowłosa, Brunetka ma cudowną pozę, wprost klasyczną. (Klecowy z rękoma wzniesionymi do góry.) Jestto dzieło kapitalne! Tem dziwniejsze i śmieszniejsze wydają mi się słowa,

które jakieś panie mówily stojąc przed tym obrazem na wystawie: „To nie jest temat! Za mało poważny!” — Jak wiele jest jeszcze ludzi, dla których temat stanowi najważniejszą część obrazu. Dlaczego zaś „modystki” są za mało poważnym tematem, tego dopiero zrozumieć nie mogę. Ciekawe, czy współcześni brali za złe Velasquezowi jego „Tkaczki”? — Obok znajduje się prześliczny, (niewielki) akt z prawdziwie wejssowską karnacją i bardzo dobrą „Modelką”. Doskonała jest „Magdalena”. Natomiast w „Erosie” widać, że akt męski nie odpowiada tak bardzo talentowi Weissa jak kobiece. Niespodzianką pod każdym względem jest „Widok”, ale.. niezbyt przyjemną.

Wyczółkowski jak zawsze jest niezrównany przede wszystkim w swych autolitografiach.

Filipkiewicz Stefan wystawił trzy piękne pejzaże i kilka cudnych „Kwiatów”. W tych ostatnich artyzm Filipkiewicza wznosi się najwyżej i stwarza rzeczy zachwycające.

Piękne widoki Falata nie przynoszą nic nowego.

Bajecznym kolorystą i doskonałym pejzażystą jest Kędzierski, którego akwarele to utwory silne i głębokie.

Doskonały jest portret Wyrwicza Vlastimila Hofmanna.

Obrazy Axentowicza nie zaznają żadnej zmiany w jego manjerze. Trzy utwory Lentza są charakterystyczne dla jego malarstwa starego typu.

Pejzaże Stanisława Czajkowskiego odznaczają się charakterystycznym brudnym kolorytem i pełne są dziwnej jakiejś melancholij.

Ciekawe są obrazy Jurockiego dzięki swemu oryginalnemu kolorytowi. Poważną pracą jest portret Przybyszewskiego.

Pejzaże Pieńkowskiego świadczą, że talent jego coraz piękniej się rozwija i pogłębia.

Pełne odrębnego dźwięku są moliste pastele Tichy'ego.

Sichulski wystawił ładny, stylizowany tryptyk „Trzej Królowie” (tempera) i ciekry wariacje na temat „Wiosna”, „Jacek młody”,

Liczne pejzaże Trojanowskiego posiadają nierówną wartość.

Bardzo dużo wdzięku i smaku mają dwa „interjerury” Frycza.

Dobry jest portret p. Z. T. Jana Bukowskiego.

Ladnie ale nieco zbyt drobniawo ujął Podgórski „Wnętrze kościoła w Dębnie”.

Rysunki Noakowskiego budzą zawsze podziw i zadowolenie estetyczne.

* * *

Rzeźba, zwykle na szary konieć spychana, tym razem ma poczesne miejsce i znacznie się przyczynia do oświetlenia wystawy. Tu przede wszystkim entuzjastyczne pochwały należą się Dunikowskiemu, którego portrety kobiece zachwycają monumentalnym pięknem linii a przewszystkiem siłą z głębią wyrazu. Częściowa lub całkowita polichromia przeprowadzona jest z wielkim smakiem. Siłą ekspresji uderza „Głowa”.

Mniej siły i monumentalności a więcej liryzmu lub patosu mają doskonałe rzeźby Lasnecki, który jak widać, opanował równie dobrze każdy materiał rzeźbiarski.

Najwspanialej oddał patos cierpienia w „Zydzie” (rzeźba w drzewie).

Jeszcze silniej występuje pierwiastek liryczny w pełnych prostoty, pięknych rzeźbach Peleczarskiego.

* * *

W świetlicy urządzono wystawę retrospektywną założycielki „Sztuki”. Pierwsze miejsce zajmuje tu naturalnie Wyspiański z kilkoma rysunkami i pastelami. Dalej Wyczółkowski ze swą mistrzowską „Orką”, Stanisławski, Chelminski, Malczewski, Mehoffer, Falat i Axentowicz.

Dr. H. Fromowicz-Stillerowa.

Kraków, maj—czerwiec 1922.

KRONIKA.

Kraków, 6 czerwca.

Przyjazd oficerów lotewskich do Krakowa.

W sobotę rano przyjeżdża do Krakowa pociągiem warszawskim delegacja armii lotewskiej, złożona z 10 oficerów, w towarzystwie trzech oficerów polskich. Goście zwiedzą przedpołudniem miasto i zakłady wojskowe, popołudniem zaś Wawel i Skalkę. Po Krakowie oprowadzać będzie Lotyszów rotm. Pusłowski. Wieczorem goście udadzą się w dalszą podróż do Zakopanego, a następnie do Drohobycza i Lwowa. Celem przyjazdu oficerów lotewskich do Polski jest chęć zapoznania się ze stosunkami w naszym kraju.

Echa katastrofy w elektrowni.

Prace około naprawy uszkodzonego rurociągu parowego w elektrowni miejskiej trwają w dalszym ciągu. Jest nadzieja, że w dniu dzisiejszym prace te zostaną ukończone i dopływ prądu do wszystkich dzielnic będzie wieczorem już normalny. W dniu wczorajszym dostawa prądu była ograniczona, skutkiem czego niektóre dzielnice nie miały światła elektrycznego; również tramwaje podobnie jak onegdaj kursowały, bez kupłówek i zjechały do remiz po godzinie 8-mej wieczorem.

Zadania podwyżki cen mięsa i pieczywa.

Jak się dowiadujemy, wczoraj cechy rzeźników, masarzy i piekarzy wniosły do magistratu żądanie podwyższenia dotychczasowego cennika. W najbliższych dniach ma się odbyć posiedzenie komisji cennikowej, która rozpatrzy te nowe żądania. Spodziewać się należy, że nieuzasadnione prefensje rzeźników i piekarzy spotkają się ze stanowczą odmową komisji.

Zarządzenia budowlane w Krakowie

Z powodu katastrofy zawalenia się domu we Lwowie prezydium miasta wydało budownictwu miejskiemu polecenie ponownego, dokładnego zbadania wszystkich zniszczonych domów w Krakowie, a to celem stwierdzenia, czy od czasu ostatnich zarządzeń magistratu stan budynków tych nie uległ takiemu pogorszeniu, które spowodowałoby mogło nieszczęśliwe wypadki.

O wynikach przeprowadzonej rewizji — ma budownictwo miejskie przedłożyć do tygodnia sprawozdanie prezydium miasta.

— Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego urzędują w b. r. od 3-go do 30-go lipca kursy wakacyjne dla kwalifikowanych nauczycieli (lek) w następujących miejscowościach: 1) w Krakowie: kurs humanistyczny ogólnopolski, 2) w Krakowie: kurs geograficzno-przyrodniczy; 3) w Nowym Targu: kurs humanistyczny ogólnopolski, 4) w Nowym Targu: kurs geograficzno-przyrodniczy; 5) w Mielcu: kurs humanistyczny i 6) w Żywcu kurs humanistyczny.

Na kursy humanistyczne ogólnopolskie w Krakowie i Nowym Targu będą mogli być przyjęci kwalifikowani nauczyciele (lki) także z innych okręgów szkolnych Rzeczypospolitej. Podania należy wnieść do Rad Szkolnych powiatowych siedziby kursu, kandydaci na kursy ogólnopolskie z poza Okręgu szkolnego krakowskiego mają wnieść podania za pośrednictwem swoich inspektoratów do Rady szkolnej powiatowej w Nowym Targu względnie Kuratorium okręgu szkolnego krakowskiego. Termin przedkładania podań upływa z dniem 17 czerwca.

— O miejsca sprzedaży znaczków pocztowych. Od długiego czasu zaopatrywanie się w znaczki pocztowe w Krakowie możliwym jest prawie wyłącznie tylko w urzędach pocztowych, gdyż większość trafik oraz handle i sklepy, które dawniej sprzedawały znaczki, obecnie zaprzestały tej sprzedaży. Z tego powodu wysyłka listu napotyka niejednokrotnie na trudności, gdyż okienka ze znaczkami na poczcie otwarte są tylko w godzinach urzędowych. Możeby dyrekcja poczt w uwzględnieniu potrzeb mieszkańców przywrócić sprzedaż znaczków pocztowych w handlach papieru, trafikach itd.

Z SALI SĄDOWEJ.

Znowu kradzież listów na poczcie.

Kraków, 8 czerwca.

(m) Przed zwykłym trybunałem w sądzie okręgowym karnym w Krakowie toczyła się wczoraj sprawa Tadeusza Sikorskiego, woznego pocztowego, oskarżonego o kradzież listów i przesyłek na poczcie krakowskiej. Wedle aktu oskarżenia w nocy z 30 listopada na 1 grudnia 1921 roku pełnił służbę w spedycji listowej na dworcu kolejowym w Krakowie obwiniony w charakterze pomocniczego woznego pocztowego. Ponieważ urzędnik Pietruszka zauważył, że w ostatnich dniach Sikorski zachowuje się podczas służby w sposób podejrzany, począł go wspomnianej nocy śledzić. Kiedy Pietruszka położył się po pracy na spoczynek udając, że spi, Sikorski zbliżył się do fachu z listami i wyciągnął kilka listów, schował je do kieszeni. Pietruszka natychmiast zawiadomił o tem kontrolora, poczem obaj stwierdzili, że z fachu przesyłek, przeznaczonych do Myślenic zginęło pudełko z materyami sukiennymi oraz listy zagraniczne. Rewizya, przeprowadzona przez organa policyi przy Sikorskim wykryła płótno, pochodzące ze skradzionego pudełka. Sikorskiego w następstwie rzeczy aresztowano i odstawiono do sądu okręgowego karnego.

Obwiniony na wczorajszej rozprawie wypierał się winy tłómacząc się, że płóciemko znalazł w biurze pod stołem. Świadkowie

jednak zeznali obciążająco dla Sikorskiego. Trybunał wydał wyrok, skazujący Sikorskiego na cztery lata ciężkiego więzienia, obstrzonego twardem łozem co kwartał.

O zdradę główną.

(m) Wczoraj rozpoczęła się nowa kadencya sędziów przysięgłych w krakowskim sądzie okręgowym karnym. Pierwsza rozprawa odbyła się przeciw 22-letniemu Henrykowi Zajicowi z Karwiny, oskarżonemu o zdradę główną i o oszczerstwo, rzucone na generała Latinika. Obwiniony działał na szkodę państwa polskiego w czasie odwrotu armii polskiej ze Śląska cieszyńskiego podczas wojny polsko-czeskiej w roku 1919. — Rozprawa jest tajna i rozpisana na cztery dni. Przewodniczy s. s. o. Jendel, wotują s. s. o. Federowicz i s. s. o. Kraus. Oskarża prokurator Stapor, brońi adw. dr Grün.

Echa gwałtów na Górnym Śląsku.

(m) W dniu 12 czerwca br. rozpocznie się rozpisana na dni kilka rozprawa przed sądem wojskowym okręgowym przeciw porucznikowi 13 p. p. Kozietułskiemu Jerzemu i 4 dalszym współwinnym o cały szereg rabunków, kradzieży, zgwałceń i shańbień popełnionych w Zebrzydowicach na Górnym Śląsku i w dalszej okolicy. Rozprawie przewodniczyć będzie pułk. Bartik.

— Egzamin dojrzałości w I. gimnazjum św. Anny w Krakowie odbył się w dniach 26—31 maja br. pod przewodnictwem Michała Pelczara, dyrektora I. państw. gimnazjum w Nowym Sączu. Świadczenia dojrzałości otrzymali:

Z odziesiątu A.: Banaś Jan, Bernaciński Lucyan (cel.), Broszkiewicz Kazimierz, Figa Stanisław, Gnojek Kazimierz, Grochal Kazimierz, Janick Walenty (cel.), Kaden Józef (cel.), Krawczyk Stanisław (cel.), Kurek Franciszek, Kurek Ludwik, Lewko Piotr, Lazarów Władysław, Majka Józef, Małeck Bronisław, Popiel Marcin (cel.), Rosner Andrzej (cel.), Sawicki Karol, Słószarz Zdzisław (cel.), Szafrań Stanisław, Węglarz Józef (cel.), Waserhardt Kolman (ekst.).

Z odziesiątu B.: Bernstejn Szymon, Dzwęwiński Antoni, Fejner Dawid, Günzig Zygmunt, Haber Samuel, Hoffman Siegfried, Huller Juliusz, Liebeskind Stefan (cel.), Marek Jan, Margules Alfred, Nowak Jan, Offen Karol, Stjłmann Henryk, Waśniowski Bolesław, Watocki Włodzimierz, Zambol Stanisław (pryw. wojsk.). Trzech uczniów reprobowano na pół roku.

— Sezon kąpielowy w Krakowie nastąpi w całej pełni: nad Wisłą widać tłumy używających rozkoszy kąpiel i rzeczayeb. Mimo to magistrat dotąd nie wydał rozporządzenia o wytyczeniu miejsc dla kąpielących się. Okoliczność ta jest związana z niebezpieczeństwem dla kąpielących się, gdyż głębia Wisły w poszczególnych miejscach z roku na rok się zmienia.

— Po kilkutygodniowym braku wyrobów tytoniowych w trafikach krakowskich, rozpoczęła się wczoraj znowu drobna sprzedaż papierosów, cygar i tytoniu. Przed trafikami w Rynku gł., przy ul. Brackiej, Jagiellońskiej itd. potworzyły się momentalnie długie ogonki, w których spragnieni palacze cierpliwie wyczekiwali całemi godzinami na swą kolej. Czekającymi przydzielano drobne ilości papierosów lub tytoniu.

— Nowa agencja pocztowa. Z dniem 16 czerwca 1922 wchodzi w życie w Opatowcu powiat Stopnica agencja pocztowa o pełnym zakresie działania, utrzymująca połączenie pocztowe z urzędem pocztowym Nowy Korczyn.

— „Czwarty wymiar i teoria Einsteina“, odczyt pod powyższym tytułem powtórzy dyr. Jan Paczowski dnia 9 bm. w piątek, w auli Szkoły Realnej (Studencka 12) o godz. 7 wieczorem. Wstęp dla członków Towarzystwa Metapsychicznego 50, dla gości 100 mk.

— Z targowicy miejskiej na bydło. Na targi od 27 maja do 2 bm. spędzono: buhaj 157, wołów 153, krów 319, jałówek 214, cieląt 1258, kóz i baranów 3, nierogacizny 1420, razem 3532 zwierząt. Płacono za jeden cełnar metryczny żywej wagi: buhaje od 25.000 do 50.700 mk, woły od 27.400 do 45.400, krowy od 18.000 do 46.000, jałowniki od

25.000 do 45.900, cielęta od 29.000 do 45.000, nierogaciznę od 45.000 do 68.200 mk, bity wagi nierogaciznę od 64.000 do 92.500 mk. Ceny powyższe obliczono bez opłaty akcyzowej. Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano: na konsumpcję miejscową 3438 sztuk, na konsumpcję innych gmin kraju 94 sztuk. W porównaniu ze spędem w przeszłym tygodniu było więcej 262 sztuk bydła, 413 cieląt i 395 nierogacizny, zaś 3 barany mniej, czyli 1067 sztuk więcej.

KRONIKA POLICYJNA.

— W czasie snu na plantach skradziono pana K. P., konduktorowi tramwajowemu torbę służbową z kwotą 520.000 mk i przyborami służbowymi. Dochodzenie w toku.

— Awanturnik. Policja zajęła się njejakim Antonim Polanćem z Nowego Sącza, który w stanie podpiłym wywołał na plantach awanturę z sierżantem sztabowym J. K. Polanćem podczas odprowadzania do aresztu stawiał opór i obraził policyanta. Zauważyć należy, że awantury, wywoływane przez pijaków, mnożą się z dniami na dzień.

— Na targu tandetnym ujęto wczoraj Andrzeja Waligórskiego (lat 24), który usiłował sprzedać różne przedmioty garderoby. Indagowany o pochodzenie tych rzeczy nie umiał Waligórski dać wyjaśnień. Garderobę zdeponowano „pod Telegrafem“.

— Podczas kąpiel w Wiśle w Dębniakach skradziono Władysławowi W. całą garderobę. Pozbawionym ubrania zajęli się towarzysze kąpiel. O kradzież tę podejrzanych jest dwóch starszych mężczyzn i jeden chłopak.

Dnia 2 czerwca 1922 r. zgubiono okrągłą pieczętkę bez rączki

Ochronka Żyd. w Tarnowie

którą unieważniamy. 1092

z większym kapitałem pozostaje fabryka wyrobów papierowych w Krakowie. Zgłoszenia pod „Rentowność“ do Adm. N. Dz.

Żyd. Tow. Spiew. „Szir“ wyraża swe serdeczne członkowi p. A. Steinerowi najgłębsze współczucie z powodu zgonu Matki.

Z kraju.

Z życia Nowego Targu.

Nowy Targ. Stosunki w Kahale. — Nieczystość. — Żyd. dom ludowy. —

Niejednokrotnie podnosiliśmy na tem miejscu, że gospodarka dotychczasowego Zarządu tut. Gminy wyznaniowej, nielicząca się wcale z potrzebami i życzeniami ludności żydowskiej musi się katastrofalnie zakończyć. Niestety przewidywania nasze spełniły się prędzej niż się spodziewaliśmy. Od kilku miesięcy kasa Gminy wyznaniowej świeci pustkami, a urzędnicy nie otrzymali jeszcze płacy za miesiące kwiecień i maj br. — jaki zaś wpływ takie stosunki wywierają na stan Gminy wyznaniowej pozostawiamy to ocenie kompetentnych czynników, które politykę i działalność a raczej bezczynność Zarządu Gminy wyznaniowej popierały.

Zmuszony zaszłyimi wypadkami ustąpił dotychczasowy Komisarz rządowy kahału a w jego miejsce zamianowało Starostwo rezolucją z 27 maja br. przewodniczącym tymcz. Zarządu Gminy wyn. p. Ignacego Hamerschlagę, polecając równocześnie natychmiastowe przeprowadzenie wyborów do Rady wyznaniowej. Tak nareszcie po 8-miu latach ludności żydowskiej będzie danem ująć gospodarkę Gminy wyznaniowej w swoje ręce i uwolnić się od narzuczonych jej protektów.

Donosząc o stosunkach w Gminie wyznaniowej panujących nie od rzeczy będzie wspomnieć o nieporządkach panujących tutaj także i w gospodarce gminy ogólnej. Od dłuższego czasu poręcze mostu na drodze do kolei są zupełnie zerwane, a jakoś Zwierzchność gminna nie spieszy się wcale do odrestaurowania mostu, czekając może, aż dopiero jakaś ofiara do tego da jej impuls. Czas byłby najwyższy, by Zwierzchność raz zabrała się do zaprowadzenia porządku w mieście, gdyż przecie nie uchodzi, by stolica Podhala i miejsce, będące schroniskiem dla chorych i spragnionych wypoczynku było tak zaniedbaną.

Ruchliwe kółko amatorskie znowu odegrało w niedzielę dnia 4 bm. sztukę „Mojse Chajit als Gemeinderat“ przeznaczając czysty dochód z przedstawienia na Żydowski Dom Ludowy, którego akcja żywo się rozwija. Szkoda tylko, że nie założono stowarzyszenia celem odbudowy Domu Ludowego, a tylko poruczono akcję kilku osobom. Sm.

Z życia Bielska.

Jubileusz „Haszacharu“. — Dr. Leon Reich w Bielsku.

Dnia 25 maja br. stowarzyszenie obywatelskie syjonistyczne „Haszachar“ obchodziło uroczyste jubileusz swej 25-letniej działalności. Stowarzyszenie zorganizowało się w pierwszych chwilach

wystąpienia Dra Herzla i od tam rozwijało nadzwyczaj intensywną działalność uświadamiającą w duchu narodowo żydowskim, skupiając wokół siebie na gruncie niemieckiej asymilacji elementy zdrowe i idealistyczne. Bywały okresy, w których działalność Haszacharu słabła, rezultat ogólny jego 25 letniej działalności jest jednak nadzwyczaj owocny, bo stało się słow. „Haszachar“ elementem wychowawczym kilku pokoleń młodzieży narodowej i na znateryalizowanym gruncie naszego miasta tworzyło rasę idealizmu i renesansu. Dlatego też nje bez słuszności „Haszachar“ obchodził swój jubileusz.

Uroczystość rozpoczęła bieg sztafetowy młodzieży żydowskiej od dworca kolejowego wzdłuż całej ulicy Piłsudskiego. Biegowi przypatrywały się tłumy żydowskiej, polskiej i niemieckiej publiczności. Taka inauguracja uroczystości była niejako symbolem idealizmu żydowskich, które dają nie tylko do duchowego, ale także do fizycznego odrodzenia narodu.

Festyn w ogrodzie strzeleckim stanowił dalszą część programu. Brały w nim udział wszystkie sfery społeczeństwa żydowskiego, dając dowód, że mimo często różnych zapatrywań politycznych obiektywne darzą uznaniem zasłużone Stowarzyszenie.

Wieczorem o godzinie 9 rozpoczął się w sali Strzeleckiej wielki mityng przy tłumnym udziale publiczności. Zgromadzenie otworzył obecny prezes „Haszacharu“ ing. Wechsberg, poczem mowy powitalne wygłosił prezes gminy żyd. w Bielsku, Simachowicz, prezes gminy żyd. w Białej, Dr Feuereisen. Pierwszy z nich dał wyraz przekonaniu, że miasto jest dummem z Haszacharu. Mowę hebrajską wygłosił prof. Berkowicz. Po przemówieniach Dra Betlera, Kreuzhorna, rabina Dra Marka, panj Braw imieniem sekcji kobiet „Haszacharu“, Dra Landhausa imieniem oświęcimskiej org. syon., delegata Dziejcie, Dra Bauma imieniem „Bnej Briht“ prof. Weinera imieniem żyd. Tow. Gmnast. i delegata „Hakoah“ zabrał głos wiceprezydent kom. akc. org. syońskiej, Dr. Leon Reich, który specjalnie przyjechał do Bielska. Przywitany gromkimi oklaskami skreślił w znakomitej mowie ostatni okres syonizmu w barwnych, jak zwykle, obrazach, kreśląc poszczególne jego etapy: „Jesteśmy wszyscy spadkobiercami Mojżesza — mówił mowca. — Podczas gdy tamci oddziedziczyli po Mojżeszu jakanie się, my — syonjści, oddziedziczyliśmy jego — dumę.

Wrażenie przemówienia było bardzo silne. Uroczystość pamiętną zakończyły produkcje Gminastyczne. — Oby „Haszachar“ przystąpił obecnie do dalszej pracy ze zdwojoną energią.

Kronika Przemysia.

Przemysł „Dybuk“ w Przemysiu. Ruchliwe Tow. „Juwal“ wystawiło u nas „Dybuka“. O kolosalnem powodzeniu „Dybuka“ w Przemysiu świadczy fakt, że przez ośm razy publiczność zapeniła do ostatniego miejsca wielką salę „Teatru Polskiego“. Wykonawcy „Dybuka“ prześcigali się wprost pod względem wykończenia swoich ról. Odnosi się to do wszystkich amatorów, którym równa należy się pochwała równe słowa uznania. Główne role kreowali pp. Orenstein (Chunon w I i Cadyka w III i IV akcje) Goldsteinowa (Leah) Strudler (Meszuch), których obrzucono kwiatami. Udział brali: pp. Dr Teich, Dr Wejtraub, Lichtbach, Sack, Stollzberg, Fratz, Ejsen,

Rządowi wyłonjonemu przez Sejm ustawodawczy Rzeczypospolitej nie wiele właściwie pozostało do załatwienia. Budżet i ordynacya wyborcza do nowych izb.

Przesilenie w przededniu konferencyi międzynarodowej, w stronę której spoziiera miliard ciekawych oczu, przesilenie w chwili, kiedy się go najmniej spodziewano i kiedy lufy armat klubów sejmowych były zatkałe tradycyjnym liściem Święt Zielonych — musiało zostać spowodowane jakimś niezwykłym czynnikiem albo też ukształtowało się podług przykładu z zewnątrz. Toteż trzeba sokołego wzroku wygi dziennikarskiego, aby dostrzedz źródła niespodzianki... Otóż w stołicy przypraterskiej obalono dawny gabinet i na czele nowego rządu postawiono księdza, „któryby udzielił ostatniego pomazania dogorywającej koronie austriackiej...“

Eksperyment bądź co bądź ciekawy. I myśmy wiele przeszli doświadczeni w tym kierunku. Już mieliśmy premierów-szlachonów, bankierów, socjalistycznych majorów, endekłch „gwiazd“, pioularzy, knjotków bez krawata i politechników apolitycznych. Teraz przyszła kolej na ginekologa, któryby czuwał przy rozwiązaniu i wyniósł na światło dzienne z zakładu dla położnic przy ulicy Wjejskiej zdrowego embriona — racjonalną ordynacyę. M. A. S.

Spiegel, Schneider, Hornówna, Katzówna, Tuckmanówna, Bjenstoksen, (dawno już nie widziany na deskach „Juwal“), Klausnerówna, Laubi, Glanzberg i Bjenstock jun.

Słowo uznania należy się inspicjentowi Sakow i Bernankemu, kierownikowi artystycznemu za jego niezmierną pracę w przygotowaniu nowoobsadzonych ról. M. Ore...a.

o-o

Z teatru, literatury i sztuki.

Premiera w Nowoślach.

„Dziewiczy profesor“ muzyka Falla, której libretto oparte na zwykłym szablonie operetkowym z przeciętną dozą dowcipu i humoru, wykazuje ma wartości przez swą bezpretensjonalną a jednak miłą i łatwo uchwytną muzykę, znanego w tym kierunku rutynjsty. — Wykonanie było staranne, zwłaszcza kiedy spoczywa w rękach najlepszych sił.

P. Krajewska jak zwykle głosowo doskonale dysponowana, p. Czernekówna pełna humoru i wdzięku. Doskonale, charakterystyczne przytętu nie przejawione typy, stworzyli pp. Pitaraki, Wieniaszkiewicz i Woliński, na których spoczywał ciężar bawienia publiczności.

Orkiestra pod batutą p. Beigelmana wywiązała się bez zarzutu z zadania.

— Ostatnie występy p. Z. Nowakowskiego. Artysta teatru polskiego w Warszawie p. Z. Nowakowski kończy swoje gościnne występy w naszym teatrze. Dzisiaj gra po raz ostatni Gustawa Konrada w „Dziadach“, w niedzielę zaś wystąpi w wybornej komedii „Oczy księżniczki Fathmy“. Wszystkie inne dni tygodnia zajmie Rydlowski „Zygmunt August“.

— Mjejski teatr Opera i Operetka. Dziś we czwatek atrakcyjna operetka „Apasze“. Dyrekcyja pozyskała na 2 gościnne występy p. I. Manna, i „Pajacach“ oraz w sobotę 10 bm. w „Cavalleryi“ i „Paacach“ oraz w sobotę 10 bm. w „Żydówce“. „Królowa Przedmieścia“, która w nowem opracowaniu, z nowymi kupletami i tańcami ukaże się już w niedzielę 11 bm.

MIEJSKI TEATR M. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek: „Dziady“.
Piątek: „Ostatni“.

MIEJSKI TEATR OPERA I OPERETKA

Piątek: „Cavalleria rusticana“ i „Pajace“.
Czwartek: „Apasze“.

TEATR „BAGATELA“

Czwartek: „Lekarz na rozdwożu“.
Piątek: „Ten, którego biją po twarzy“.

OPERETKA TEATRU „NOWOŚCI“

Czwartek: „Dziewiczy profesor“.
Piątek: „Dziewiczy profesor“.

Dział gospodarczy.

6 milionów dolarów pożyczki amerykańskiej dla Warszawy. Rząd uzyskał pożyczkę w N. Jorku 6 milionów dolarów na ożywienie ruchu budowlanego w Warszawie. Fundusz ten zostanie przydzielony prywatnemu syndykatoowi, który pozostanie pod egidą ministerstwa przemysłu i handlu. Eksploatacyja domów w całości będzie należała do syndykatu.

Sprzedaż fabrykatów polskich za obcą walutę. Ministerjum skarbu zawiadomilo krajowy związek przemysłowców włóknistych w Łodzi, że delegat ministerjum skarbu zezwalać będzie w poszczególnych wypadkach firmom łódzkim, sprzedającym swój towar dowolnie za granicę, na przyjmowanie należytości sprzedażnej w walucie zagranicznej.

Przywóz cukru do Niemiec. W Niemczech urzędowo ogłoszono, że przywóz cukru zagranicznego do Niemiec jest dozwolony, bez wyjeonywania specjalnych świadectw przywozowych.

Kryzys w przemyśle rosyjskim. Podczas ostatniej sesyi wszech. kom. wykonawczego przyjęto następującą charakterystyczną uchwałę: „Wątpliwym jest, czy uda się załagodzić w r. b. kryzys w gospodarstwie rolnem; przeciwnie, wiele przemawia za tem, że należy się obawiać pogorszenia sytuacji. Pod względem przemyslowem państwo znajduje się w stanie zupełnego upadku i ruiny. Z raportów rady gospodarstwa ludowego wynika, że poprawa w tej dziedzinie, jaka się chwilowo zaznaczyła trwała bardzo krótko. Wszystkie dziedziny przemysłu odczuwają dotkliwie ruinę gospodarstwa rolnego i wskutek tego trzeba najenergij-

NA DOBIE.

Katastrofa w elektrowni krakowskiej obyla się bez ofiar..

Katastrofa lwowska przyniosła 20 trupów; wóz kiram łobity odwiezie je na miejsce wiecznego spoczynku a gołębia niewinność ofiar i pobożne modły dotkniętych nieszczęściem zapewniają dwudziestu przygnęconym murem lwowskomi lekarzą przyszłość w przestworzach niemieckich.

Katastrofa warszawska dała nam też kilkanaście nieboszczyków, przygnęconych ciężkim murem politycznym. Zdawałoby się, że wytrącenie tek z pod pachy, zrzućcie lśniących cylindrów i wyślizgnięcie się arystokratycznych monokłów z oczu nie przetrnie arteryj życiowych siłaczy, dzwigających dotąd kolumny gmachu państwowego..

Ofiary katastrofy warszawskiej nie mają już przecież nadziei na świetlaną przyszłość, conajmniej w dozwolonej wędrowce po wybojach społeczno-politycznych. Pogrzeb, który się w danej chwili odbywa w Sejmie z pewnością ujawni powagę nastrojami nieklamanej żaloby dysonansy w postaci ile takiej radości niektórych stronnictw.

Parlament nie umie być wdzięczny. A szczególnie nasz Sejm, właściwie nie parlament, a lament par-tyj, lament par-tykularnych ciężarów, lub jak

znaczniej wydzierżawiać większe przedsiębiorstwa na Uralu, Zagłębiu donjeckim i Baku.

Wszystkim specjalistom, pracującym w przemyśle wojennym należy cofnąć deputaty żywnościowe, a natomiast powiększyć pensje podług opracowanej normy minimum utrzymania. Truatom państwowym, działającym na podstawach handlowych i dzierżawcom większych fabryk i zakładów trzeba zapewnić zupełną swobodę działania. W dziedzinie odbudowy przemysłu rząd powinien stosować wewnątrz jak i zewnątrz wszelkie środki stosowane przez kapitalistów.

Giełda krakowska z dnia 7 czerwca 1922 r.

Table with columns: Waluty i dewizy, Waluta markowa (Kopna, Sprzedaw, Kupna, Sprzedaw, Transakcje), and various currency entries like Dolary St. Zjed., Franki franc., etc.

Akcyje bankowe.

Table listing bank shares: Polski Bank Przem. i-V em., Bank Hipoteczny, Bank Małopolski, etc.

Akcyje Tow. hand. i przem.

Table listing industrial and trade shares: Pol. Tw. hand. P.T.H. I-IV e., Handl. Sp. akc. „Impex“, etc.

Giełda warszawska z 7 bm. Dolary Stanów Zjednoczonych tranz. 4025-4 64-4040, sprzedaz 4060, kupno 4020. Dolary kanadyjskie tranz. 4000-4005.

Kursa dewiz w Wiedniu 7 bm. (L.) Amsterdam 012250, Zagrzeb 5567, Belgrad 22158, Berlin 5395, Bratysława 181950, Budapeszt 1757, Bukareszt - - -

Kursa dewiz w Pradze z 7 bm. Berlin 17-67 1/2, Warszawa 118 1/2-138 1/2, Marka niem. 17-67 1/2, Marka polska 118 1/2-138 1/2.

Kursa dewiz w Zurychu z 7 bm. (PAT) Berlin 177- - - Holandia 204- - - Nowy Jork 521- - - Londyn 23-50- - - Paryż 47-60- - - Medyolan 27-15- - - Praga 10-10- - - Budapeszt 0-60- - - Zagrzeb 1-90- - - Warszawa 0-13, Wiedeń 0-08 3/4, Austr. stempl. 0-04.

Ustawiczne narady nad problemem niemieckim

Paryż. PAT. W „Echo de Paris“ Pertinax w ten sposób przedstawia stan rokowań komitetu bankierów: Komisja reparacyjna odłożyła swą decyzję do dzisiaj, co jest jasnym dowodem, że w jej łonie nie panuje jednomyślność.

Paryż. PAT. Nową przerwę w rokowaniach w sprawie pożyczki niemieckiej dzienniki tuższe uważają za fakt znaczenia donioslejszego, aniżeli pierwotnie przypuszczano.

cuskie uważają sprawę za skończoną, a członkowie komisji dalsze obrady za zbyteczne.

Bordeaux. PAT. Paryskie wydanie „New York Herald“ donosi, że Poincare przyjął wczoraj przewodniczącego komisji odszkodowań Dubois'a, któremu oświadczył, że jest stanowczo przeciwny wszelkiej redukcji długów wojennych.

Bordeaux. PAT. „Pelit Parisien“ donosi, że ambasador angielski w Berlinie opuścił Berlin, udając się do Londynu celem wzięcia udziału w naradach rządu angielskiego z Pierpontem Morganem.

Zwrot w polityce angielskiej.

Londyn. (A. W.) Głównym zagadnieniem, które, jak przypuszczają, roztrząsane będzie przy spotkaniu się w dniu 19 lipca Lloyda George'a z Poincarem, to pytanie na temat angielsko-francuskiego przymierza.

Trocki o konferencji genueńskiej i haskiej.

Londyn. (A. W.) Korespondent „New York Herald“ podaje rozmowę swą z Trockim, w której ten wyraził się sceptycznie o pokoju europejskim. Jedyne nadzieję Rosji utrzymania pokoju jest porozumienie się ze Stanami Zjednoczonymi.

gwarranty dotyczące się działalności fińskiej „Schutzkorpusu“, neutralności Finlandyi i Rosyi sowieckiej oraz odwołania wojsk z nad granicy.

Delegat sowieców w Ameryce.

Hannover. PAT. Jako nowy delegat sowiecki w Stanach Zjednoczonych przybył do N. Yorku Karol Recht.

Ameryka wstrzymuje pomoc dla Rosyi.

Nowy Jork. (A. W.) Wedle „News York Herald“ postanowił prezydent Harding wstrzymać dalszą akcję pomocniczą dla Rosyi, ponieważ władze bolszewickie zabierają dla siebie wszystkie przesyłki z darami amerykańskimi.

Sojusz sowieców z Turcją

Ejfwesc. PAT. Wedle doniesień z Angory, przybył tam onegdaj Trocki. Przyjazd ten pozostaje w związku z podpisaniem zaczepno-odpornej konwencji wojskowej między Angorą a sowiecami.

Jak sowiecy radzą sobie z głodem.

Moskwa. PAT. „Krasnaja Gazeta“ donosi, że władze sowieckie kazaly rozstrzelać w kilku okregach objętych głodem ze względów humanitarnych i sanitarnych 17 dzieci, które rozchorowały się po spożyciu mięsa z koni dotkniętych noszczą.

Umowa fińsko-sowiecka

Ryga. PAT. Lotewska agencja urzędowa komunikuje z Helsingforsu o podpisaniu przez rząd fiński umowy specjalnej z Rosją sowiecką, dotyczącej utrzymania pokoju na granicy rosyjsko-fińskiej. Umowa ta przewiduje utworzenie pasa neutralnego między temi państwami oraz

Nowe pogromy Żydów na Ukrainie.

Ryga. PAT. Pisma tuższe otrzymały wiadomość o pogromach żydowskich w Białej Cerkwi, Winnicy i Humaniu.

O układ polsko-szwajcarski.

Warszawa. PAT. „Kuryer Polski“ donosi: Wczoraj upelnomocniony minister szwajcarski p. Plyfer odbył konferencję z wiceministrem handlu i przemyslu p. Strassburgerem, której przedmiotem była kwestya ostatecznej redakcyi układu handlowego między Polską a Szwajcaryą.

Rozruchy wyborcze na Węgrzech

Budapeszt. PAT. Z okazji wyborów w Balaton fuered rozwinięto wielką agitację przeciw kandydatowi partyi rządowej Emerykowi Heji. W ciągu sprzeczki rzeźnik Obłath zaatakował zwolenników partyi rządowej i zastrzelił rolnika Hercegla a drugą kulą ranił studenta tego nazwiska, poczem zbiegł, ale aresztowano go w Besprym. W jego mieszkaniu znaleziono wielkie zapasy broni palnej i amunicyi.

Strejk telefonistek w Warszawie

Warszawa. (M. Tel. wł.) Wczoraj delegacja związku telefonistek przedstawiła zarządowi badania natury ekonomicznej, grożąc strejkami w razie niespełnienia tychże. Telefonistki żądają podwyżki 50%. Zarząd telefonów godzi się na podwyżkę 12%. Z powodu niedojścia do porozumienia wybuchł strejk. Wojsko obsadziło natychmiast gmach poczty i rozpoczęło obsługę telefonów rządowych. Linie prywatne są nieczynne.

Zamieszania w Bułgarii

Bukareszt. (A. W.) „Lutta“ donosi, jakoby bandy bułgarskie uwięziły króla Borysa w czasie jego wycieczki. Pismo to podejrzewa, iż uwięzienie to nastąpiło za poduszczeniem premiera Stambulskiego.

Brobbe ogłoszenia.

Kilimy w wielkim wyborze, najładniejsze wzory i wykonanie, także na zamówienia poleca Hurtownia, Gołębia L. 5 od godz. 9-1 i od 8-6. 1088

Ważne dla Panów i Pań! Przyjmuję wszelkie roboty męskie oraz damskie (suknie szlafroki, spodnie i t. d.). Ceny przystępne. Eliaszczyk, Gertrudy 21.

Gospodynie (Żyd.), znająca się na kuchni oraz szyjącą przyjmie na dobrych warunkach. Zgłoszenia listowe do Biura ogłoszeń, Kraków, Sienna L. 12 pod „Gospodyni”. 1087

Ekspedientki zdolna z dobrą świadectwami przyjmie zaraz Magazyn Nowości Floryańska 28. Zgłoszenia między 12-1. 1081

Wózki dziecięce odsawia precyzyjnie i szybko oraz uskutecznia wszelkie naprawy tylnie i obrotowe gumy na poręczkach. Pieschowski, Mikołajska 7. 1068

1 Pokój w Rabce w Zakładzie obok lasianek do wynajęcia od 15 sierpnia do 15-go sierpnia br. Wiedomość „Annona maraba”, Floryańska 21. 1073

Unieważnia się, skradzioną kartę wojskową i metrykę na nazwisko Chaima Salomona Płaszczka z Bochni, ur. w r. 1902

Zdolnego pomocnika handlowego i praktykanta z brzozy obuwia poszukuje się zaraz. Zgłoszenia pod „Korzystne warunki”, Kraków, skrytka 105. 1095

Do plisowania, ażurowania i obciągania gąsików przyjmuje **L. HOROWITZ** Kraków, ul. Wawrzyńca L. 16.

Buchalter i korespondent polsko-niem. poszukuje zajęcia. Adres: „B.” posterunek, Tarnobrzeg za okazaniem kwitu insercyjnego. 1092

Pończoszniczki poszukuje się do maszyn ręcznych, znające się na wyrobach włóczkowych mają pierwszeństwo. Zgłoszenia od 1-3 popołudni. Fabryka pończoszek, Kraków ul. Węska 2. 1091

Samodzielnej korespondentki lub korespondenta

1000 poszukuje Firma Schell i Ska w Krakowie, ul. Szewska L. 21.

RYUNKI NA KLISZE
ARTYST. PŁAKATY-OPAKOWANIE-ETYKIETY-OGŁOSZENIA-NAJWIĘKSZE OCHRONNE-NACZKI LISTOWE I T. D.
E. BARTL UL. CZAPSKICH 1 KRAKÓW

PLOMBY STAŁOWE

jako niezbędne zamknięcie do paczek poczt., worków, konewek i różnego rodzaju opakowania

WINIETY

z kartonu do worków, na sygna i t. p. poleca

Pierwsza w Kraju fabryka wyrobów metalowych i winiet z kartonu

M. KÜHLA Synowie w Sokalu

412 Prosimy żądać oferty.

Płaszowska ODLEWNIA ŻELAZA I METALI

1031 Sp. z ogr. odp.

Kraków XXI., ul. Wielicka 134. — Tel. 1311.

wykonuje krótkoterminowo, po cenach umiarkowanych wszelkie odlewy maszynowe i komercyjne, na życzenie także kompletnie obrobione, według własnych lub przesłanych modeli, wzgl. rysunków. — Kosztorysy, zdjęcia, plany i t. p. bezpłatnie. — Zakupuje każdą ilość złomu.

A jednak próba może przekonać

Ze wszelkie nieczystości skóry, pieg, plamy i t. p. można usunąć tylko przez zastosowanie środków **hygienicznych** (niekosmetycznych) w jedynym **Zakładzie Franciszki Budziaszek, Kraków, Grodzka 3.** Tamże masaż twarzy i głowy dla P. T. Pań i Panów, usuwanie łupieżu, wzmocnienie włosów własnymi środkami i zabezpieczenie przed wypadaniem tychże, parówki elektryczne i parowe, nawilżanie twarzy, farbowanie włosów we wszystkich kolorach

LABORATORIUM KOSMETYCZNE FRANCISZKI BUDZIASZEK
KRAKÓW, GRODZKA 3, I. p. 753

15-letnia

sierotę (Żyd.) oddam do nauki krawiectwa i na mieszkanie z utrzymaniem na 3 lata aż do wyzwolenia, porządnej krawczyni lub krawcowi za wynagrodzeniem wedle umowy. Zgłoszenia pod „Wyzwolenie” do Ad. N. Dz. 1083

NOWA Drukarnia Dziennikowa
SPÓŁNA Z OGR. ODP.
KRAKÓW-GRZESZKOWEJ
TELEFON 270
WYKONUJE WSZELKIE ROBOTY W ZAKRESIE DRUKARSTWA WCHODZĄCE

Dom Komisowy Handl.-Rolniczy Izraela Mandelbanma w Trzebini

poszukuje samodzielnego

buchaltera-korespondenta

Pierwszeństwo mają obznajomieni z branżą metalową.

Zawiadamiam moich Szan. byłych Odbiorców, iż po dłuższej przerwie uruchomiłem ponownie moją **fabrykę cukierków** Wyrabiam jak przedtem, towar pierwszorzędnej jakości i polecam się nadal do łask. usług

Herman Izraelowicz

1044 fabryka cukierków

w Tarnowie, Piłsudskiego L. 10.

Założona w roku 1893.

Gmina wyznaniowa w Wiśniczu nowym p. Bochnia

poszukuje

rzezaka

Posada do objęcia natychmiast.

Bliższe warunki u przełożonego tejże gminy p. Dra Wieselmana w Wiśniczu. 1083

Pierwszorzędna pracownia ubrań męskich

pod Firmą

Józef Bross w Krakowie

Pańska 9 przecznica **Andrzeja Potockiego**

przyjmuje zamówienia z materiałów dostarczonych, wykończenie artystyczne, krój angielski. 1084 **Ceny przystępne.**

Fabryka bielizny

1093 **CH. JEŻURIN**

Warszawa, **Małewki 15/33**

poleca wielki wybór bielizny męskiej, damskiej oraz Zał. w r. 1901. krawaty. Zał. w r. 1901.

Poszukuje się zdolnego i inteligentnego **EKSPEDYENTA** do magazynu obuwia za dobrem wynagrodzeniem. Reflektuje się na siłę pierwszorzędna. Pisemne zgłoszenia pod „Ekspedient”, Kraków, skrytka 105. 1036

Ekspedientki z działu pończoszniczego poszukuje Firma Spierling i Beckman, Długa 22. Zgłoszenia osobiste między 9-12

obznajomiony 1085 **Kupiec** z buchalterią i korespondencją poszukuje posady jako zastępca szefa itp. Branża obojętna. Zgłoszenia pod „L. G.” do Ad. N. Dz.

Pamiętajcie! Złoty zegarki oraz wyroby ze srebra i złota sprzedaje najtaniej **Leon Brüll, Kraków, Starewilska 29.** Reparatywy wykonuje sumiennie pod gwarancją. 988

GAZETA BANKOWA

Jest bezprzecnie najpoważniejszym poiskiem czasopismem ekonomicznym! 998

Dwa specjalne numery Gazety Bankowej poświęcone II. „Targom Wschodnim”, które odbędą się we Lwowie w czasie od 5 do 15 września 1922, w przygotowaniu. Do numerów tych przyjmujemy już ogłoszenia we wszystkich językach po zwyczajnych cenach taryfowych. Tłumaczenia na obce języki dokonujemy na życzenie sami. Numery te zostaną wydane i rozosłane we wielu tysiącach egzemplarzy do wszystkich władz i instytucji rządowych i prywatnych oraz większych firm przemysłowych i handlowych w kraju i zagranicą.

Administracja Gazety Bankowej, Lwów, Zimorowicza L. 5.